

Prezentácia Komunity CASA del GIOVANE v Pávii

História

Naša komunita sa zrodila v roku 1968 z pokornej a odvážnej lásky jej zakladateľa dona Enza Boschettiho, ktorý čeliac predsudkom a “zdravému rozumu”, začal prijímať v priestoroch ním vedeného farského oratória prvých mladých s problémami drogovej závislosti. Poskytnúc im priestor na spanie, mohol tak načúvať ich problémom, pokúšajúc sa hľadať nové spôsoby riešenia.

Z tejto jednoduchej a bezprostrednej odpovede na potreby mladých sa rozvinula realita prijímania a zdieľania, realita výchovnej, školskej a pracovnej podpory, nepredvídaná ani samotným donom Enzom, ktorý sa vždy označoval ako “jednoduchý nástroj” Inšpirácie a Vyššieho riadenia.

V prvých dvadsiatich rokoch komunitné spoločenstvo vzrastalo iba vďaka konkrétnemu a štedrému prínosu dobrovoľníkov z farnosti, mladým prijatým v komunite a vykonávateľom civilnej služby. Niektorí z týchto ľudí, žijúci dobročinnosťou a motivovaní solidaritou viery, priľnuli k povolaniu služby, v rozhodnutí zdieľať svoj život s chudobnými a mladými prijatými do komunity. Toto povolanie živené skrze modlitbu bolo motivované silnou túžbou - žiť Evanjelium lásky.

Jednotlivé komunity sa rozvíjali s cieľom čeliť rozširujúcemu sa fenoménu drogovej závislosti, ktorý v 70-tych a 80-tych rokoch minulého storočia nadobudol značné rozmery. V reakcii na tento problém don Enzo Boschetti uprednostnil „kvalitu” pred „kvantitou”. Namiesto toho, aby zväčšil komunity na úkor kvality výchovného a podporného pôsobenia, otvoril niekoľko komunít rodinného typu pre maloletých, nakoľko problematika mladistvých mala korene v rodine a práve tam bolo potrebné zasiahnuť.

V roku 1993, kedy zomrel don Enzo (v roku 2006 bol otvorený proces jeho blahorečenia), bolo otvorených viac než 15 komunít, rozšírených predovšetkým v Pávii a jej okolí, ale aj v provinciách Lecco, Biella a Lodi. Tieto komunity boli animované skupinou osôb zasvätených modlitbe a službe, žijúcich spolu s mladými prijatými do komunít a vytvárajúcich prostredie rodiny, ktoré je tak dôležité pre rast a účinnosť výchovy. Spolu s nimi boli prítomní aj mnohí dobrovoľníci, mladší aj starší, ktorí pomáhali komunitám v ich napredovaní.

Aj štátne zákony v 90-tych rokoch minulého storočia, mali dopad na normalizáciu výchovných komunít, ktoré sa zrodili spontánne. Nastala otázka výberu, či napredovať ako súkromné spoločenstvo, alebo spolupracovať s „verejnosťou”. Takmer prirodzeným spôsobom sa zvolila druhá možnosť, nakoľko teritórium a mesto boli vždy považované nielen za prednostného partnera solidárnej siete, ale aj za partnerov stimulujúcich a obohacujúcich o skúsenosti a zručnosti, získané v konkrétnej službe v danej oblasti.

Táto voľba priniesla náročné zmeny v dôsledku štrukturálnych a prevádzkových štandardov, požadovaných zo zákona, nevyhnutných na obdržanie finančnej podpory zo strany inštitúcií.

V 90-tych rokoch minulého storočia bolo teda nevyhnutné obnoviť a reštrukturovať prevažnú časť komunitných domov (ktoré boli ovocím dedičstva a darov), aby sa tak prispôbili požiadavkám miestnej zdravotníckej inštitúcie (ASL), a súčasne implementovať do vedenia komunít výchovné tímy s profesionálne kvalifikovanými pracovníkmi. Tieto zmeny na jednej strane dotlačili komunitu ku kvalifikácii vlastnej

činnosti a schopnosti prijímať a vychovávať. Z druhej strany uviedli problematiku riadenia zamestnaneckého personálu a ekonomickú otázku, ktorá dovtedy bola v rukách dobročinnosti a Božej Prozreteľnosti.

Integrácia týchto dvoch aspektov, t.j. slobodnej a zodpovednej prítomnosti osôb, ktoré z povolania alebo dobrovoľníctva zdieľajú cestu k oslobodeniu sa, znovuzískaniu a rastu mladých ľudí, v spolupráci s vychovávateľmi, psychológmi, psychiatrami, ktorí vykonávajú vlastnú profesiu, pracujúc v komunitách, pokračovala až dodnes s dobrými výsledkami. Túto spoluprácu je však potrebné vyvážiť a usmerňovať, aby neupadla na jednej strane do jednoduchej „práce“, keď sa v skutočnosti dotýka utrpenia a nádeje osôb z mäsa a kostí, ktoré málokedy majú vinu na vlastnom nešťastí a ťažkostiach. Z druhej strany je nevyhnutná pre dobrovoľníkov a osoby zasvätené komunitnému životu, aby sa neuspokojili so skutočnosťou, že majú „fungujúce“ komunity, neobťažujúc sa výzvami a skutočnými potrebami chudobných dneška.

Čísla, štruktúra a organizácia

K dnešnému dňu naša komunita predstavuje tento syntetický rámeč prítomných/prijatých:

Kol'ki sme v CdG	Prehľad k 27/11/2012	
Denní hostia	76	Zahŕňa 3 osoby vo verejnoprospešných prácach
Ubytovaní hostia	111	Zahŕňa oblasť všetkých komunít pre mladých, maloletých a ženy
Zamestnanci	52	Zmluvní zamestnanci kooperatívy
Konzultanti	20	
Externí dobrovoľníci	59	
Praktikanti	10	
Ubytovaní dobrovoľníci	13	
Zasvätení komunitní pracovníci	16	
CELKOVÝ SÚČET	357	

Aké máme štruktúry

- Oblasť mládeže a závislostí

- 4 komunity rezidenčného typu
- 1 denné centrum pre bezdomovcov
- 3 dielne (stolárska, tesárska, montážna)
- 1 Spojovacie a tlačiarenské centrum (iba digitálne)
- 1 Centrum údržby a starostlivosti o zeleň
- 1 Centrálna kuchyňa a denná jedáleň
- 2 malé záhrady
- 1 prázdninový dom (neakreditovaný)
- 1 poradenské centrum

- Oblasť maloletých

- 2 komunity rezidenčného typu

- 1 komunita rodinného typu
- 1 denné centrum
- 2 malé laboratória v rámci stolárskej dielne

- Oblasť mentálneho zdravia

- 2 denné centrá
- 2 malé dielne v rámci centra
- 1 kurín
- 1 malá rezidenčná komunita (neakreditovaná)

- Oblasť žien a matiek s deťmi

- 2 komunity rezidenčného typu
- 1 tkáčska dielňa
- 1 veľká záhrada

- Oblasť dobrovoľníctva a pohostinstva

- 2 komunity (neakreditované)
- 1 polyfunkčná sála pre rôzne skupiny, udalosti a konferencie

- Oblasť povolania a spirituality

- 1 komunita rezidenčného typu (neakreditovaná)
- 1 kaplnka
- 2 komunity nerezidenčného typu (neakreditované)

- Oblasť administratívy a koordinácie

- 1 koordinačné centrum s rôznymi kanceláriami

Naše organizácie

La Piccola Opera S. Giuseppe Onlus: pôvodné združenie súkromníkov na podporu komunity

l'Associazione privata di Fedeli Casa del Giovane: inštitúcia cirkevného práva, ktorá združuje, spravuje a presadzuje ducha a poslanie komunity podľa charizmy zakladateľa

La cooperativa sociale Casa del Giovane: riadi ekonomickú a sociálnu stránku, ako i zamestnancov, poskytované služby a časť nehnuteľností

La fondazione 'don Enzo Boschetti - Comunità Casa del Giovane' Onlus: inštitúcia, ktorá sa zrodila nedávno, s cieľom zjednotiť riadenie hnutel'nosti a nehnuteľnosti celej komunity, umožňujúc tak ich rozvoj a plánovanie

Výchovný štýl a metódy

Nakoľko je komunita založená na bezprostrednom prijatí mladých ľudí s problémami, ponúka výchovný štýl, ktorý angažuje vychovávateľov byť prvými a najdôležitejšími výchovnými sprostredkovateľmi vo vzťahu k prijatým osobám.

Zasvätení pracovníci v úlohe vychovávateľov, zdieľajú svoj život s osobami

prijatými do komunity, vedení silnou spiritualitou, príslušnou a zrelou ľudskou a profesionálnou formáciou, vytvárajúc tak v komunitách rodinné prostredie. Práve toto prostredie „rodiny“ robí rozdiel medzi „inštitútom“, „sanatóriom“ a realitou, v ktorej sú podporované a rešpektované skutočné medziľudské vzťahy, kde prijaté osoby majú predovšetkým tvár, meno, vlastnú minulosť, ale aj patológie, ktoré je potrebné uzdraviť, a problémy, ktorým musia čeliť.

Výchovno-vzdelávacie tímy tvoria profesionáli, ktorým napomáhajú zasvätení komunitní pracovníci, motivujú k životnému štýlu v súlade s hodnotami komunity (zdieľanie sa, priateľstvo, angažovanosť, rast, viera, modlitba - pre toho, kto chce, kultúrna a pracovná formácia, striedmosť a jednoduchosť, dobrovoľníctvo, atď.) skloňované v každodenných výchovno-vzdelávacích aktivitách a rôznych výchovných a terapeutických projektoch, požadovaných od inštitúcií cez ktoré je komunita akreditovaná.

Komunity pozostávajú maximálne z 15-20 osôb, vytvárajúc tak priestor pre tvorbu osobných vzťahov, ktoré napomáhajú individuálnym ale aj skupinovým projektom.

Technický a klinický prínos psychológov a psychiatrov je harmonizovaný s komplexným pohľadom zdôrazňujúcim hodnotu ľudskej osoby, a so skupinovými dynamikami spoločného života.

Prijatie, otvorenosť a výchovno-vzdelávací štýl komunity je charakterizovaný aj hľadaním dialógu a sieťovej spolupráce s teritóriom a verejnými či súkromnými organizáciami, nestrácajúc z dohľadu špecifickosť vlastnej výchovno-vzdelávacej identity, prispievajúc k výmene kompetencií a ideí, v snahe lepšie čeliť problémom a podporiť rast a opätovné sociálne a medziľudské začlenenie mladých, prijatých v komunite.

Ďalšou charakteristikou je snaha byť v neustálom načúvaní problémom, situáciám, chudobe a utrpeniu mladých a chudobných, pokúšajúc sa o anticipáciu týchto situácií prostredníctvom konkrétnych, dynamických a účinných návrhov:

- Už niekoľko rokov prijímajúc, komunita reaguje na problematiku žien obzvlášť cudzinek a matiek, spojenú s ďalšími súvisiacimi problémami týkajúcimi sa detí, obchodovania so ženami (odkiaľ prichádzajú), násillia páchaného na ženách a potreby sociálno-pracovného zaradenia, často krát sťaženého krízou a našou kultúrou;
- V oblasti problematiky mentálneho zdravia sa rozvíjajú podporné opatrenia a projekty občianskej podpory:
 - o dobrovoľníctvo u seniorov, stretnutia so žiakmi na školách v boji proti predsudkom, príležitosti opätovného pracovného zaradenia
- V oblasti závislosti sa začína čeliť problematike závislosti na hrách, ktorá sa šíri neveriteľným spôsobom (zasahuje mladších aj starších), nestrácajúc z dohľadu ani „klasické“ závislosti na drogách a alkohole.
- V oblasti práce s mladistvými, okrem prijímania maloletých imigrantov, sa komunita pokúša odpovedať na nové problematiky alkoholu a ťažkých drog, ktoré napádajú svet týchto najmenších, so zvláštnou pozornosťou na rodinu, kde majú pôvod skutočné problémy chlapcov.